

rei Lucius Titus neque consensit, neque pecuniam accepit, neque in eam...

22. Idem, lib. 1 Sententiarum.

Filii libertorum libertarumque, liberti paterni et patroni manumisso-

23. HERMOGENIANUS, lib. 1 Juris Epitomarum.

Municipes esse desinit senioriam adeptus dignitatem, quantum

24. SCÆVOLA, lib. 2 Digestorum.

Constitutionibus principum continetur, ut pecuniæ, quæ ex detri-

25. ULPIANUS, lib. 1, ad Edictum prætoris.

Magistratus municipales, cum unum magistratum administrent, etiam

48. L. 24, infr. eod. immo vide L. ult. supr. de magistrat. conven. — 49. L. 20, § 6, in fin. supr. famul. ercie. — L. 3, in fin. — L. 15, infr. de munerib. immo vide L. 20, § 7, supr. famul. ercie.

26. PAULUS, lib. 1, ad Edictum. Ea, quæ magis imperii sunt, quam jurisdictionis, magistratus municipali...

27. ULPIANUS, lib. 2, ad Edictum. Ejus, qui manumisit, municeps est manumissus, non domicilium [ejus], sed patriam secutus. Et si patronum habeat duarum civitatum...

28. PAULUS, lib. 1, ad Edictum. Inter convenientes, et de re majori, apud magistratus municipales agetur.

29. GAIVS, lib. 1, ad Edictum provinciale. Incola et his magistratibus parere debet, apud quos incola est, et illis, apud quos civis est...

30. ULPIANUS, lib. 61, ad Edictum. Qui ex vico ortus est, eam patriam intelligitur habere, cui recipi- blicæ vicus ille respondet.

31. MARCELLVS, lib. 1 Digestorum. Nihil est impedimento, quominus quis, ubi velit, habeat domicilium, quod ei interdictum non sit.

32. MODESTINVS, lib. 4 Differentiarum. Ea quæ desponsa est, ante contractas nuptias suum non mutat domicilium.

33. Idem, lib. sing. de Manumissionibus. Roma communis nostra patria est.

34. Idem, lib. 3 Regularum. Incola jam muneribus publicis destinatus, nisi perfecto munere, incolatui renunciare non potest.

35. Idem, lib. 1 Excusationum. Scire oportet, quoniam qui in agro permanet, incola esse non existimatur: qui enim illius civitatis præcipuus non utitur, non existimatur esse incola.

36. Idem, lib. 1 Responsorum. Titio, cum esset Romæ studiorum gratia, epistola missa est a magistratibus patriæ suæ, ut porrigeret imperatori decretum ejusdem civitatis...

65. L. 7, in fin. C. de religio. — 66. L. 4, supr. de judic. — 67. Immo vide L. ult. C. ubi et apud quem cognit. in integr. — L. 4, § 5, supr. de domo infect. — L. 4, in fin. supr. de offic. ejus cui mandata est jurisd. — 68. L. 15, supr. quib. ex caus. in poss. — 69. L. 25, in fin. pr. supr. h. t. — 70. Adde L. 7, C. de incolis. — 71. L. 5, in fin. supr. h. t. — 72. L. 21, § 3, supr. eod. — 73. L. 74, § 1, supr. de judic. — 74. L. 3, in pr. infr. de munerib. — L. 2, C. de municipib. — 75. L. 9, supr. de judic. — 76. L. 4, supr. h. t. — L. 1, C. de incolis. — 77. L. 2, § 1, supr. h. t. — 78. L. 6, § 1, supr. de excusat. — L. ult. in pr. supr. de interdict. et re legat. adde L. 17, supr. de statu homin. — L. 9, in pr. infr. de vacat. muner. — N. 78, c. 5. — 79. L. 1, C. de incolis. — 80. L. 3, C. de h. — 81. Immo vide L. 29, § 2, infr. de verb. sign.

posse: sed eum qui nomen incidisset. — § 1. Titius pro pecunia publica, quam ipse crediti, pignus accepit, pacto facto cum debitore, ut non soluto debito, sine ulla re promissione distrahat pignus...

37. CALLISTRATUS, lib. 1, de Cognitionibus. De iure omnium incolarum, quos quæque civitates sibi vindicant, præsidum provincialium cognitio est. Cum tamen se quis negat incola esse, apud eam præsidem provincie agere debet, sub cuius cura est ea civitas...

38. PAPIRVS JUSTVS, lib. 2, de Constitutionibus. Imperatores Antoninus et Verus rescripserunt, gratiam se facere jurjurandi ei qui juraverat, se ordini non interfuturum, et postea duumvir creatus esset...

39. Idem, lib. 2, de Constitutionibus. Imperatores Antoninus et Verus rescripserunt, gratiam se facere jurjurandi ei qui juraverat, se ordini non interfuturum, et postea duumvir creatus esset...

TIT. II.

DE DECURIONIBUS ET FILIIS EORUM.

1. ULPIANUS, lib. 2 Opinionum. Decuriones, quos sedibus civitatis, ad quam pertinent, relictis, in alia loca transmigrasse prohibetur, præses provincie in patriam solum revocare, et muneribus congruentibus fungi curat.

2. Idem, lib. 1 Disputationum. Qui ad tempus relegatus est, si decurio sit, desinet esse decurio: reversus plane locum suum quidem non obtinebit: sed non semper prohibetur decurio fieri...

3. Idem, lib. 1 Disputationum. Qui ad tempus relegatus est, si decurio sit, desinet esse decurio: reversus plane locum suum quidem non obtinebit: sed non semper prohibetur decurio fieri...

82. L. 2, C. de decurion. — 83. L. 22, § 2, supr. h. t. — 84. d. L. 22, § 1. — 85. Immo vide L. 5, § 1, infr. de iure immunit. — L. 1, l. 5, C. de agricol. et municip. lib. 11, tit. 67. — 86. L. 1, § 1, infr. de admin. rer. ad civit. pertio. — 87. L. 22, § 1, supr. h. t. — 88. L. un. C. famul. ercie. — Tit. II. — 1. Lib. 10, C. 51; N. 38; N. Leon. (c. — 2. L. 259, § 5, infr. de verb. sign. — 3. L. 55, L. 50, L. 55, C. h. t. — L. un. C. si curialia relicta civit. — 4. L. 5, in fin. infr. h. t. — 5. L. 5, C. ex quib. caus. infam. — L. 1, C. de his, qui in exilium; L. 15, § 1, supr. ad leg. Corn. de fals. — 6. L. 9, § 14, supr. de pen. — 7. L. 26, supr. d. t. — 8. § 2, in fin. supr. h. t. — L. 7.

men, eundem ordinem tenere, quem pridem habuit. Non idem erit in eo, qui relegatus ad tempus est: nam hic velut novus in ordinem venit. — § 2. In filiis decurionum quæstio est, utrum is solus decurionis filius esse videatur, qui conceptus et natus est ex decurione: an vero et is, qui ante natus est, quam pater decurio fieret? et quidem quantum pertinet, ne fustibus castigetur, et ne in metallum detur, non nocet plebeio patre esse natum...

3. Idem, lib. 3, de Officio proconsulis. Generaliter id erit defendendum: ut, qui clementiorem sententiam passus est ob hoc, quod ad tempus relegatus, boni consilere debeat humanitatis sententiae, nec decurionatum recipiat.

4. MARCIANUS, lib. 1, de Judiciis publicis. Decurio, qui prohibetur conducere quedam, si jure successerit in conductione, remanet in ea: quod et in omnibus similibus servandum est.

5. PAPINIANUS, lib. 2 Quæstionum. Ad tempus ordine motus ex crimine, quod ignominiam importat, in perpetuum moveri placuit: ad tempus autem exulare iustos ex crimine leviori, velut transacto negotio, non esse inter infames habendos.

6. Idem, lib. 1 Responsorum. Spurii decuriones fiunt, et ideo fieri poterit ex incesto quoque natus, non enim impedienda est dignitas ejus, qui nihil admisit.

7. Idem, lib. 1 Responsorum. Spurii decuriones fiunt, et ideo fieri poterit ex incesto quoque natus, non enim impedienda est dignitas ejus, qui nihil admisit. Minoris vigintiquinq. annorum decuriones facti, sportulas decurionum accipiunt: sed interim suffragium inter ceteros ferre non possunt.

in fin. — L. 9, supr. de senator. — L. 8, in fin. supr. de in jus vocand. — L. 26, supr. de pen. — L. 5, § 3, infr. de munerib. — L. 22, C. de pen. et C. ne filius pro patre. — 9. L. 11, infr. h. t. — 10. L. 5, C. eod. — 11. L. 15, in pr. supr. ad municip. — 12. L. 2, in pr. supr. h. t. — 13. L. 9, supr. de pen. — 14. L. 6, in pr. infr. h. t. — 15. L. 6, § 2, infr. h. t. — L. 50, C. de lo. cato. — 16. Fac. L. 1, § 12, supr. ad leg. Corn. de fals. — L. 9, in fin. supr. de re milit. — 17. L. 2, supr. h. t. — L. 25, supr. ad municip. — 18. Immo vide L. 8, supr. de postuland. — 19. L. 5, § 2, supr. h. t. — 20. L. 11, infr. eod. — L. 8, infr. de munerib. — 21. L. 50, C. de lo. cato. — 22. L. 2, in fin. C. ad Sc. Torpill. — 23. Immo vide L. 2, C. de filisfam. et quemad. pro his pater teneatur.